

РЕШЕНИЕ

№ 12431

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4647** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, подадена от юрк. А., срещу Решение № 1484/27.03.2024 г., постановено по НАХД № 17424/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът – Ж. С. П., в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е отменен електронен фиш Серия К № 6657384, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП, на Ж. С. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 13.07.2021 г., в 22:51 часа, в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], с АТСС АРН САМ S1 с рег. № 11743 ЕЕ е засечена скорост на движение на лек автомобил марка „С. Й. Ч.“ с рег. [рег.номер на МПС] от 87 км/ч /при отчетен толеранс от 3%/, при максимално разрешена скорост на движение от 70 км/ч, въведена с пътен знак В-26. Извършеното деяние е квалифицирано като нарушение чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП и на П. Е. Т. като собственик на автомобила е издаден ЕФ серия К № 5084879. В декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП от 25.11.2022 г. П. Е. Т. е посочила, че на 13.07.2021 г. в 21.30 ч. е предоставила лекия си автомобил на Ж. С. П.. Поради това издаденият ЕФ е анулиран и съответно Ж. С. П. е санкциониран за извършеното нарушение с процесния ЕФ Серия К № 6657384 от 29.11.2022 г.

За да отмени ЕФ, въззивният съд е обусловил изводи, че доколкото оспореният ЕФ е издаден на 29.11.2022 г., а нарушението е извършено на 13.07.2021 г., на основание чл. 34, ал. 1 ЗАНН вр. чл. 189, ал. 14 ЗДвП административнонаказателното производство се явява незаконосъобразно образувано. Решението на СРС е правилно.

В касационната жалба не се съдържат твърдения, оспорващи изводите на въззивния съд за издаване на ЕФ извън сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Касационната инстанция напълно ги споделя и не следва да ги преповтаря. Процедурата по издаване на ЕФ е регламентирана в ЗДвП. Предвид липсата на изрична уредба относно сроковете за издаване ЕФ по арг. на чл. 189, ал. 14 ЗДвП приложение намира ЗАНН и конкретно разпоредбите на чл. 34 от с.з.

Правилна е преценката на въззивният съд, че ЕФ е издаден в тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН от откриване на нарушителя. Той е открит на 25.11.2022 г. с подаването на декларацията по чл. 189, ал. 5 ЗДвП от собственика на автомобила, с който е извършено противоправното деяние. ЕФ обаче е издаден на 29.11.2022 г. след изтичане на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН от извършване на нарушението-13.07.2021 г. С изтичането на давностните срокове по чл. 34 ЗАНН се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административнонаказателното правоотношение – Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. тълк. д. № 1/2014 г. на ВАС и ВКС. Изтичането на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН от извършване на нарушението е достатъчно основание за отмяна на процесния ЕФ.

По отношение на приложението на чл. 34 ЗАНН касационната инстанция намира за необходимо да посочи, че приемането на последици за ЕФ, различни от установените за АУАН и НП, би означавало различно третиране на нарушители, извършили едно и също нарушение, в зависимост единствено дали то е заснето с автоматизирано техническо средство или система или констатирано от контролен орган. Специалната процедура за санкциониране на нарушителите чрез издаване на ЕФ цели

осъществяването на едно ускорено производство по ангажиране на административнонаказателна отговорност. Ефектът от неприлагане на разпоредбите на чл. 34 ЗАНН би бил противоположен, тъй като се създават предпоставки за продължително бездействие на администрацията, незастрашено от възможността за погасяване административнонаказателното преследване в сроковете по чл. 34 ЗАНН. По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника не се дължат разноси, тъй като такива не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1484/27.03.2024 г., постановено по НАХД № 17424/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.